

Vezetői program

Az iskola – rendszerszemléletű megközelítéssel vizsgálva – összetett, alrendszerekből épül fel: szakképző iskola, technikum, tanműhely, tornacsarnok. Ugyanakkor az intézmény egésze - autonóm egységként –, része a szakképzési centrumnak, illetve a szakképzési rendszernek. E komplex rendszer működésében, működtetésében meghatározó szerepe van az intézményvezetőnek, de felelősségteljes csapatmunkában kell dolgoznia helyetteseknek, oktatóknak, az iskola valamennyi dolgozójának.

Tartalmi célkitűzések

Alapvető vezetői feladatnak az oktató–nevelő munka külső és belső feltételrendszerének biztosítását tartom. A külső feltételek alakításában kevesebb az intézményvezető beleszólása, de a belső feltételek kialakításában, működtetésében felelőssége vitathatatlan. Az oktató–nevelő munka legfőbb tényezője a tanuló, akit a munkába állásra, a szakmára, az élethosszig tartó tanulás elfogadására, az életre kell felkészíteni minden iskolánkban rendelkezésre álló ismeretanyag, géppark segítségével. A feladat sokrétűsége okán nem elegendő az iskola ismeretközvetítő szerepe, embert kell formálnia értékrendek, magatartásformák gyakorlatban történő felmutatásával, s ez feltételezi a kölcsönös tiszteleten, igényességen alapuló oktató–diák kapcsolatot. A tanuló személyiség. Nem kis felnőtt vagy nagy gyerek, hanem ember, akiben tisztelni kell az értéket, akitől meg kell követelni feladata teljesítését, s akit be kell vonni azokba a döntésekbe, amelyekben kompetens. Olyan légkört kell teremteni, aminek eredménye, hogy szeretnek iskolába járni és a megfelelő szakmai tudás elsajátítása élményszerű.

A munka másik pólusa az oktató, az oktatói testület, az iskola arculatának legfőbb meghatározói. Döntései határozzák meg az iskola működésének minden lényeges elemét. A pedagógust szaktudása, embersége teszi oktatóvá, ezért biztosítani kell számára a továbbképzés változatos formáit, a kiegészítő diploma szerzésétől a tanfolyamokon át a szakirodalom beszerzéséig. Biztosítani kell az oktatói kezdeményezőkézség, újjátószándék, értékelés, a kritika változatos lehetőségeit, megteremtve ennek intézményes formáit az oktatótestületi megbeszélésektől a beszámoló értekezletekig, élve a személyes, mindennapi kapcsolat egyéb lehetőségeivel is. Fontosnak tartom az előremutató esetleges vitákat, konfliktusokat sem nélkülöző munkahelyi légkört.

A dolgozói, tanulói érdekvédelem biztosítása ugyancsak vezetői kötelesség, nemkülönben a szülői tájékoztatás, véleményformálás kereteinek gazdagítása, működtetése.

Fontos feladatként hárul az iskolavezetésre az intézmény menedzselése.

Mindez csak vázlata annak a bonyolult feladatrendszernek, elvárásnak, aminek meg kell, hogy feleljen az intézmény. Épp ezért alapvető feladat a munka helyes megosztása, a feladatkörök pontos kimunkálása, a különböző emberi képességekkel, tehetséggel, érdeklődéssel való megfelelő gazdálkodás, egyszóval mindenkinek a rászabott munkát kell adni, s ezt a sokféleséget biztonsággal kell tudni koordinálnia az intézményvezetőnek. A kimunkált belső ellenőrzési rendszer, a többirányú információáramlás elősegíti a vezetői döntések szervezését, előkészítését, de a hozott döntések végrehajtását, visszaigazolását is. Természetesen minden esetben vállalni kell a hozott döntésekkel járó felelősséget, s ha a döntés rossznak bizonyulna, kész lenni annak megváltoztatására. Ezt az elvet természetes következményként fogalmazni meg minden alsóbb szinten, mások által hozott döntések következményeire is. Minden egyes dolgozó képességének, emberségének személyes ismerete, megbecsülése segít ebben a nem könnyű feladatban.

A célok és eszközök évek során alakulnak ki kollektív bölcsesség eredményeként, ezekkel tudok azonosulni most és a jövőben is, természetesen az új társadalmi szükségletekre figyelve, s az eszközrendszer folyamatos gazdagításával. Demokratikus szellemű, menedzser szemléletű, de határozott irányítású iskolában hiszek, ahol a vezető fő feladata nem csak a kialakult értékek megőrzése, hanem annak folyamatos gazdagítása, mert e nélkül a nagyobb mértékű közös munkánál, az egyéni cselekvések nem rendeződnek harmonikus összhangba.

Fejlesztési elképzelések

Az iskola fejlesztési koncepciójának megfogalmazásakor tekintettel kell lenni azokra az oktatáspolitikai változásokra, melyek az utóbbi években igen érzékenyen érintették a szakképzést. Ebben a komplex, formálódó feltételrendszerben a fejlesztés folyamat jellegére, dinamikus és nyitott, befogadó voltára helyezem a hangsúlyt. Az oktató – nevelő munka egy átstrukturálódó értékrend keretei között folyik. Ebben a helyzetben megnövekszik az új iránti fogékonyság értéke a munka minden területén, a tanítási órától a vezetői feladatokig. Nagyobb hangsúly kerül bizonyos tárgyakra (számítástechnika, idegen nyelv), a régi ismeretanyag korszerűsödik (főleg a szakmai tárgyak), korszerűbb gépekkel kell dolgozniuk a tanulóknak. Mindez fogékony testületet igényel, s a továbbképzés, az új ismeretanyag-átadás feltételeinek a megteremtését tűzi ki az iskolavezetés feladatául.

Szeretném elérni, hogy diákjaink eljuthassanak külföldre nyelvtanulás, szakmai tapasztalatszerzés céljából. Az Erasmus program –nyújtotta lehetőségeket is maximálisan ki kell használni. Az iskola jövőbeni sikere a partnerek együttműködésén múlik.

Ahogyan a versenyszférában, úgy az oktatásban is fontos a jó hírnév megszerzése. Ez egy fáradtságos és hosszú folyamat, de igen rövid idő alatt el is lehet veszíteni azt. Fontos, hogy az intézményünkről pozitív képe legyen a helyi közösségnek és a szolgáltatásainkat igénybe vevőknek. Az intézményünkben folyó munka pozitívumainak megjelenítése mindannyiunk feladata és felelőssége.

Vezetői programom összeállításakor az vezérelt, hogy iskolánk eddigi hírnevét, sikereit tovább gyarapítsam.

A fejlesztés tényezői

- Fenn kell tartani mind a szakképző, mind a technikumi képzést, lehetőség szerint bővíteni a szakmai kínálatot.
- Nagy hangsúlyt kell fektetni az érettségi utáni szakképzésre, a felnőttoktatásra és a felnőttképzésre.
- A növekvő iskolai követelményeknek nem mindenki képes egyformán megfelelni, így várhatóan emelkedni fog azon tanulók száma, akiket a leszakadás veszélye fenyeget. A probléma megoldását nem az elkülönítésben, hanem a felzárkóztatásban, korrepetálásban látom. A szakmaválasztás lehetőségének megteremtésével, és az egyes szakterületek fejlesztésével valós társadalmi igényeket elégítünk ki. Szükség szerint elindítani az orientációs fejlesztésre irányuló előkészítő évfolyamot.
- A tantárgyi szakterületek fejlesztésénél fokozottan figyelni kell a társadalmi igényekre, és ennek megfelelően igazítani a követelményeket és elvárásokat a tanulókkal szemben. Be kell vallanunk őszintén, hogy tanulóink egy részének előképzettsége nem éri el azt a szintet, melyet jogosan elvárhatnánk azoktól, akik a nyolc évfolyam elvégzése után hozzánk jelentkeznek továbbtanulási szándékkal. Úgy gondolom, nagy segítséget nyújtanak oktatónak, diáknak a tananyag átadásában és elsajátításában azok a multimédiás berendezések, melyeket főleg pályázati úton kívánunk biztosítani.
- Erősítenünk kell az iskolai marketing munkát, a képzési piacon el kell „adni” magunkat. Ez a piacképes szakmák indításán túl tervszerűbb, következetes munkát igényel az általános iskolákkal, szülőkkel való kapcsolattartás terén. Minden lehetőséget meg kell

ragadnunk, illetve meg kell teremtenünk annak érdekében, hogy minél szélesebb körben ismerjék meg tevékenységünket.

- Arra törekszem, hogy az intézmény szakmai profilja tekintetében a térség elismert nevelési-oktatási-képzési intézménye legyen, amely kielégíti a helyi munkaerőigényeket, amelyre a munkáltatók, és a munkaerőpiac egyéb szervezetei megbízható partnerként tekintenek.
- Továbbra is nagy hangsúlyt kell fektetni a külső kapcsolatokra. A kamarákkal, kormányhivatal foglalkoztatási osztállyal megtartani az együttműködést, hiszen a Szakképzési Törvény nagy fontosságot tulajdonít ezen szervezeteknek és széles jogkörrel ruházza fel őket a szakképzéssel kapcsolatos kérdésekben.
- A jogszabályi környezet lehetőségeinek kihasználásával a jobb teljesítmény, a többletmunka elismerése.
- A gazdálkodó szervezetek sajátos igényeit is kielégítő helyi szakmai programok kidolgozása és működtetése.
- A naprakész szakmai ismeretek átadásához, az oktatók továbbképzésének biztosítása.
- Finanszírozási oldalról maximálisan ki kell használni a pályázati lehetőségeket.
- A tanműhely további fejlesztésére lesz szükség.

Záró gondolatok

Pályázati munkámban igyekeztem átfogó képet adni az intézmény jelenlegi helyzetéről és a továbblépés lehetőségeiről. Végig gondolva az utóbbi évek oktatásbeli, szakképzési történéseit és elemezve a várható eseményeket, úgy gondolom: a gyorsan változó gazdasági környezetben csak azoknak van esélyük a talpon maradásra – és ez vonatkozik iskolára, oktatóra, tanulóra egyaránt –, akik képesek megújítani tudásukat, képesek e bonyolult, sokrétű feladatot megoldani. Pedagógusként soha nem tévesztve szem elől alapvető kötelességünket: a gyerekek értékekben gazdag életre, szakmára, a szakma megújulásra való felkészítését. Az oktatás olyan közfunkció, amely csak együttműködéssel valósítható meg. Előfeltétele az elmozdulás alapkérdéseiben való egyetértés. Olyan szolgáló tevékenység, amely csak akkor működik és csak akkor működtethető, csak akkor képes szolgálni a közösség egésze javát, ha a konfrontációk helyett az együttműködés és az egyetértés jön létre a működtetők és felhasználók között. Ez a működtetők, a felhasználók részéről is igényes és demokratikus szellemű iskolaéletet feltételez, melyben bízik a fenntartó és a szülő, jól érzi magát a tanuló és dolgozó.

Szeretném tovább folytatni eddigi munkámat, mindazt amiért dolgoztam és elértem, valamint az újabb célok eléréseért.

A vezetési koncepciómban kifejtett feladatok az oktatói testület és az iskola valamennyi dolgozójának közreműködésével, a fenntartó támogatásával és vezetőtársaim korrekt együttműködésével megvalósíthatók.

A Tisztelt Döntéshozó bizalmát elnyerve a fent vázolt program megvalósítására, minden tudásomat és kapcsolataimat felhasználva vállalkozom.

Fehérgyarmat, 2021. április 20.

Tisztelettel:

Somlyai Róbert